

EGLUTĒ

2012
VASARIS
1986

TURINYS

- 3 KELIAS Į LAISVĘ, D. Augienė
- 4 KRYŽELIS, P. Razminas
- ŽVAIGŽDŽIŲ KELIAIS, D. Udryš
- 15 CEPELINO SAPNAS, O. Mikailaitė
- 16 NEPAPRASTA DOVANA, R. Udrienė
- 20 GALVOSŪKIAI, V. Bučmienė
- 24 POŠKOS BAUBLYS, R. Marchertienė ir D. Augienė
- 27 JUOKŲ MAIŠELIS
- 28 PIEŠIAM IR RAŠOM
- 32 ŽINIOS IŠ VISUR

PIEŠINIAI

Viršelis — D. Kizlauskienės
Skyrių vinjetės — Z. Sodeikienės

Kitos iliustracijos:

- J. Paukštienė — 3
- E. Muliolienė — 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11
- D. Udryš — 12, 14
- Z. Sodeikienė — 15
- A. Skrupskelienė — 15
- Laiškų lietuviams klišė — 19
- P. Osmolskis — 22, 26
- I. Normantaitė — 25

REDAKCIJA

REDAKCIJA: vyr. redaktorė — ses. O. Mikailaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

ADMINISTRACIJA: administratorė — Danguolė Sadūnaitė, Immaculate Conception Convent,
Putnam, CT 06260

Gautąją medžiagą "Eglutės" redakcija taiso ir tvarko savo nuožiūra. Be redakcijos leidimo "Eglutėje" spausdintų rašinių bei piešinių kitur prašome nespausdinti.

EGLUTĖ — vienintelis lietuviškas laikraštėlis vaikams išeivijoje. Leidžia ir spausdina Nek. Pradėtosios Marijos Seserys, Putnam, CT 06260. Administratorė — Danguolė Sadūnaitė. Prenumerata metams — \$10.00; vieno numerio kaina — \$1.00.

THE LITTLE FIR is a magazine for Lithuanian children. Published monthly except July and August by the Sisters of the Immaculate Conception. Published and printed at Immaculate Conception Convent, Putnam, CT 06260. Yearly subscription—\$10.00; single copy—\$1.00. Second class postage paid at Putnam, Connecticut 06260.

EGLUTĖ (THE LITTLE FIR) — (USPS 169-200)

KELIAS Į LAISVĘ

Danutė Augienė

Aš kariauti negaliu, —
Šautuvėlio neturiu.
Kaip gi Lietuvą vaduosiu?
Kaip jai laisvę iškovosiu?

Jau žinau!
Visi žinokit —
Ne tik šokim ir dainuokim,
Bet lietuviškai išmokim:

Ir skaityti, ir rašyti.
Ir — kas vakarą, kas rytą
Melskimės gimta kalba,
Kad tėvynė būt laisva.

PASAKŲ pėdsakais

KRYŽELIS

Pranas Razminas

— Ar tau, mamyte, nebus liūdna, jeigu papasakosiu, ką mums mokytojas sakė, — klausė Jūratė savo mamytę.

— Sakyk, Jūrate. Nuo mamytės neslėpk nieko, — ragino dukrą Eglė, Jūratės mama.

— Vakar mokytojas mums kalbėjo, kad tėvas, kuris palikęs šeimą bėga į kitus kraštus, yra blogas tėvas — ir taip pat yra savo tėvynės išdavikas. Mokytojas sakė, kad tokio tėvo mylėti nereikia. Mokytojas, mamyte, visą laiką žiūrėjo į mane. Aš manau, kad jis apie mus žino viską...

— Bet vieno dalyko tai jis tikrai nežino, — atsiliepė Gintarėlis. — Jis nežino, kad aš prie marškinių prisisegęs kryželį...

— Kol kas nežino, bet vieną dieną pastebės ir mus išvarys iš mokyklos, — įsiterpė Jūratė. — Atsimeni, kaip išmetė Vytuką? Net dviem savaitėm jį pašalino.

— Už ką? — nustebo Eglė.

— Už tai, mamyte, kad nupiešė koplytėlę per paišybos pamoką, — aiškino Jūratė. — Vytuką tada paskundė Jonukas, mokyklos vedėjo sūnus. Visa klasė girdėjo.

— Aš kryželio niekam nerodau. Aš ne toks kvailas, — prasiitarė Gintarėlis.

Eglei buvo nejauku. Vaikams ji pasakė:

— Esate jau dideli. Apie save ir savo šeimą nekalbėkit. Net su geriausiais draugais.

— Nesirūpink, mamyte. Mes nekalbam, — ramino mamą Jūratė.

— Vistiek visi mano, kad mums neleis toliau mokytis, — atsiduso Gintarėlis. — Sako, kad varys mus sunkių darbų dirbti.

Naktį Gintarėlis sapnavo... Jam rodės, kad jis ruošiasi tolimon kelionėn aplankyti tėvelio. Pas tėvelį važiuoja traukiniu. Ne be lauktuvių. Tėveliui veža kepaliuką duonos, dešros ir dar kokių ten dalykų, kurių mamytė įdėjo. Sapnuoja Gintarėlis, kad tą ryšulį prie savęs glaudžia labai stipriai — bijo prarasti. Pagaliau, kai traukinys sustoja, Gintarėlis pamato pastatą. Jis ir sapne žino, kad tai kalėjimas, kuriame vargsta daug žmonių. Kartu su jais ir tėvelis.

Gintarėlio sapnas darėsi neramus: jis nežinojo, ką reikia daryti, kad galėtų su tėveliu pasimatyti. Taip jam begalvojant, staiga atsidarė vartai. Pro juos lėtai žingsniavo eilės žmonių. Tarp jų, Gintarėlis pažino savo tėvelį. Gintarėliui pasirodė, kad tėvelis buvo labai sunykęs, išvargęs ir labai, labai liūdnas. Sapnuoja Gintarėlis, kad pribėgo, apkabino ir padavė tėveliui lauktuves.

Tėvelis sūnui pasakė:

— Bėk namo, Gintarėli. Jūratė ir mamytė laukia. Tu joms reikalingas. Bėk namo, skubėk!

— Tėveli, mes tavęs pasiilgom! Mes laukiam tavęs. Aš, tėveli, ir tavo padarytą kryželį nešioju...

— Gintarėli, ko verki? Ką čia apie kryželį kalbi? — budino Gintarėlį mama. — Verskis ant kito šono.

— Sapnavau tėvelį, — pratarė Gintarėlis.

— Miegok, sūnau. Tėvelis sugriš. Nusiramink.

Rytą, Gintarėlis apie sapną nekalbėjo. Eglė džiaugėsi. “Gal pamiršo? Gal nesipasakos”, galvojo ji.

Vieną dieną Jūratė gavo laišką iš Amerikos. Tą laišką skaitė visi trys.

Brangi Jūrate,

Vieną gegužės sekmadienį visi mūsų skyriaus vaikaiėjome prie Pirmos komunijos. Bažnyčia buvo pilna žmonių. Buvo ir mano tėveliai ir visi mūsų giminės. Visi buvo gražiai pasipuošę. Po komunijos mus vaišino, o paskui aš gavau dovanų. Mamytė man dovanojo auksinį kryželį, tėtis — foto aparatą. Kryželis labai gražus, o aparatas puikus. Pats gamina nuotraukas. Nejuokauju. Tikrai. Be to, tėtis pasakė, kad vyksime į Kolorado kalnus atostogų, nes žinai, Jūrate, mieste, kuriame aš gyvenu jau labai karšta.

Kaip laikaisi tu, Jūrate? Tikiu, kad gerai. Dabar parašyk tu man apie savo Pirmą komuniją.

Tavo draugė Rūtelė

Paskaičiusi laišką, Jūratė atsiduso. Eglės veidu riedėjo ašara. Bet Gintarėlis buvo vyras.

— Aš tau, Jūrate, padarysiu kryželį. Iš gintaro, kurį radau prieš porą dienų. Tu, Jūrate, turėsi kryželį taip pat. Į Kolorado kalnus mes nevažiuosim, bet kai sugrįš tėvelis, mes išplauksim į marias. Toli... toli...

Gintarėlis pažadą tęsėjo. Kryželį padarė. O vieną dieną, kai jūra nerimo, ir kai vakare kilęs stiprus vėjas pūtė nuo jūros smulkius ir sūrius vandens lašelius, į namų duris pasibeldė. Eglė nusigando.

Beldimas vėl pasikartojo ir duris atidaryti reikėjo. Koks džiaugsmas, kai duryse Eglė pamatė pažįstamą žmogų.

— Kunige Petrai, ar nebijot mus lankyti?

— Jūsų rūpesčiai didesni už manusius, tai ko gi man bijoti? Bet nedelskime, — kalbėjo kunigas Petras. — Jūrate, Gintarėli, Dievulis atėjo į jūsų namus. Atsimenat, pažadėjau...

Malda buvo trumpa. Kunigas Petras padalino komunią ir vėl dingo nakties tamsoje.

Tokia buvo Jūratės Pirmoji Komunija. Gintarėlis ta proga dovanojo savo sesutei pažadėtą gintaro kryželį.

Rytą, mokykloje nei Jūratė, nei Gintarėlis nepasakojo savo draugams, koks nepaprastas svečias lankėsi jų namuose.

— Dabar mums negali atsitikti nieko blogo, — nutarė Gintarėlis. Jo tikėjimas pasitvirtino labai greitai. Buvo taip.

Vieną dieną mokytojas pasakė:

— Rytoj visi atsineškite maudymosi aprangą. Mokysimės plaukti.

Visus sustatė į eilę, suskaičiavo, liepė nusivilkti marškinius ir — pūkšt į vandenį.

Gintarėlis nusigando: “Dabar bus blogai! Mokytojas pamatys kryželį!” Gintarėlis nerimo. Jo nerimą pastebėjo ir mokytojas. Kai Gintarėlis išlipo iš vandens, jo marškinius jam padavė pats mokytojas.

— Greit apsivilk? Nesušalk, — ragino mokytojas.

Gintarėliui pasirodė, kad mokytojo veidas buvo labai geras ir kad jo balsas buvo švelnesnis nei klasėje.

Gintarėlis apsirengė labai greit. Abiem rankom prispaudė kryželį prie savęs ir galvojo:

— Gerasis Dievuli! Padaryk, kad sugrižtų tėvelis, — meldė jis.

Namo Gintarėlis parėjo smagus. Padėjo knygas, užsimetė ant nugaros švarkelį ir pasakė mamytei:

— Aš, mamyte, einu prie marių!

Gintarėlis nubėgo ten, kur paskutinį kartą susitiko iš tolimos kelionės grįžusį tėvelį. Atsisėdo ant kopos ir, suėmęs rankomis kelius, mąstė:

— Sugrįši, tėveli. Būsim vėl visi kartu. Taveš, tėveli, lauksiu!

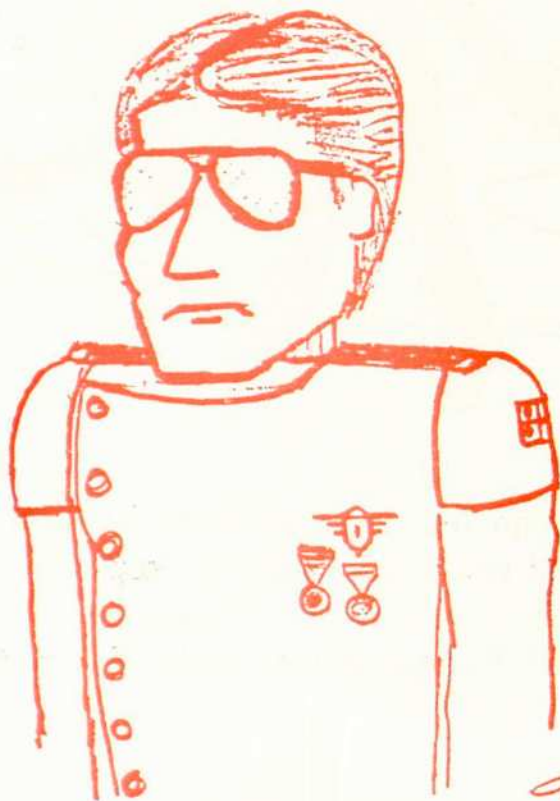
ŽVAIGŽDŽIŲ KELIAIS

II. ČIA MES! KAS JŪS?

Darius Udrys

Koridoriuje buvo tylu. Tiktai sargyba nemiegojo, kai Algis atsirado NASA centre. Jis skubiai nuėjo į savo viršininko raštinę.

— Kur buvai?! — suriko Schwartz.

— Lėktuvas vėlavo. Atsiprašau... — ramiai atsakė Algis.

— Sėsk! — liepė viršininkas ir tuoju pradžio aiškinti. Jau anksčiau buvom gavę signalą iš planetos, kuri suka žvaigždę Tau Ceti. Tikime, kad tai yra kvietimas. Baigiam statyti erdvėlaivį trečiojo stoty.

— Ar jie žino, kad gavom jų signalą? — pasiteiravo Algis.

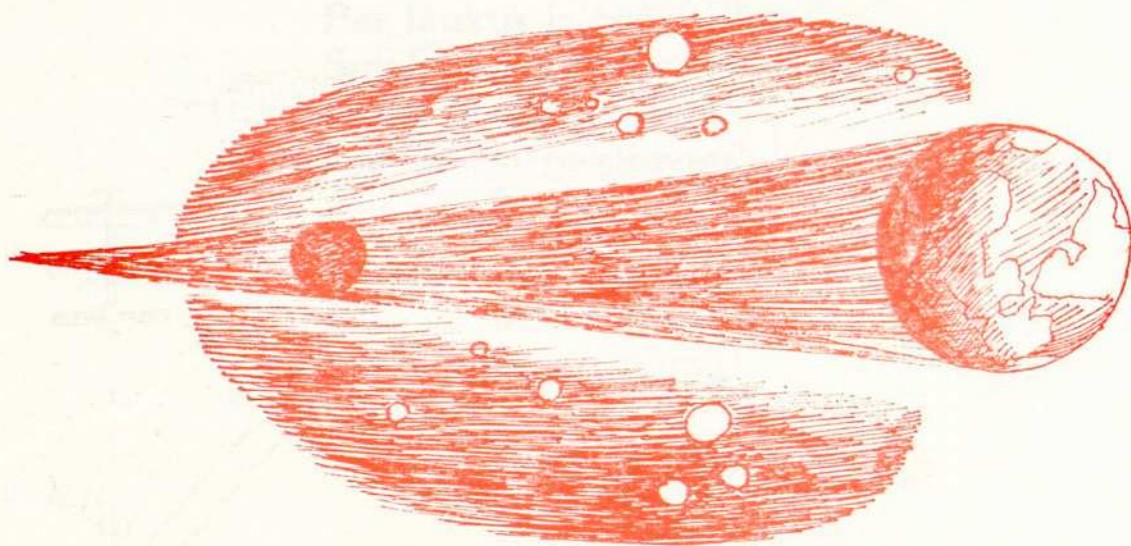
— Išsiuntėm atsakymą ta pačia kryptimi pernai. Tikriausiai dar jo negavo, bet kito signalo nebelauksim... Ką noriu pasakyti yra, kad tu su keliais kitais skrisit į tą planetą poryt.

Algis nusigando. Jis žinojo, kad nors erdvėlaivis keiliauja penkiskart šviesos greičiu, ir astronautam atrodo, kad praėjo aštuoni mėnesiai, tačiau žemėje tuo pačiu metu praėjo 40 metų.

—Kaip ilgai kelionė užtruks? — abejingai paklausė Algis.

— Penkis mėnesius nuvykti ir penkis grįžti, — tarė Schwartz. — Keliausite 930,000 mylių per sekundę. Nesijaudink, grįši už penkiasdešimt metų!

Tačiau Algis jaudinosi.

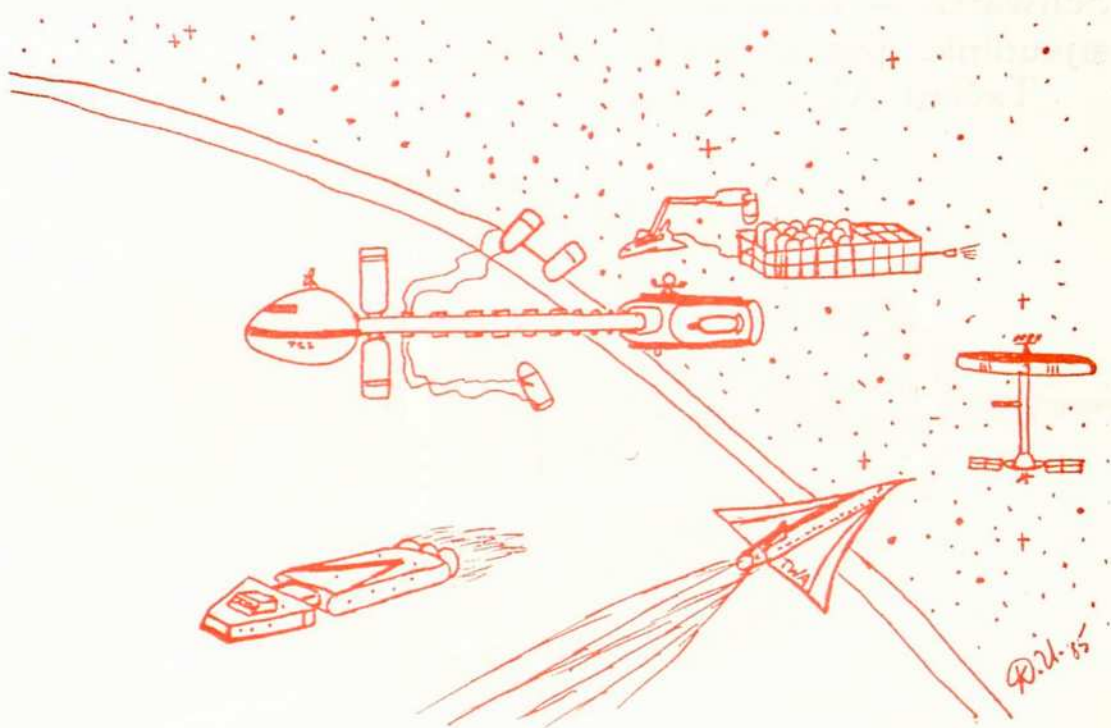
— — —
“Trys... du... viens... nulis” — prabilo TWA garsiakalbiai ir tarpstotinis erdvėlaivis pakilo į orą. Jame sėdėjo Algis Vičiūnas, atydžiai skaitydamas pasruošimų santrauką. Buvo parašyta taip.

Pasiuntinybė: Tau Ceti 1

Priežastis: Atsakyti signalą, registruotą TC54

Dalyviai — Kapitonas: Roger Clark, USSF
Pagrindinis inžinierius: Algis Vičiūnas
Padėjėjai: Leit. William Tyler, USSF
Leit. George Silskam, USSF
Dr. Phillip Enster, NASA

— Dėmesio, prašau! — maloniu balsu pranešė skrydžio palydovė. — Artėjame prie Trečios stoties. Galite matyti erdvėlaivį **Galaktiką** iš dešinės, o iš kairės — naują erdvėlaivį **Tau Ceti 1**. Leisimės už trijų minučių. Ačiū, kad skridote TWA. Laimingos tolimesnės kelionės!

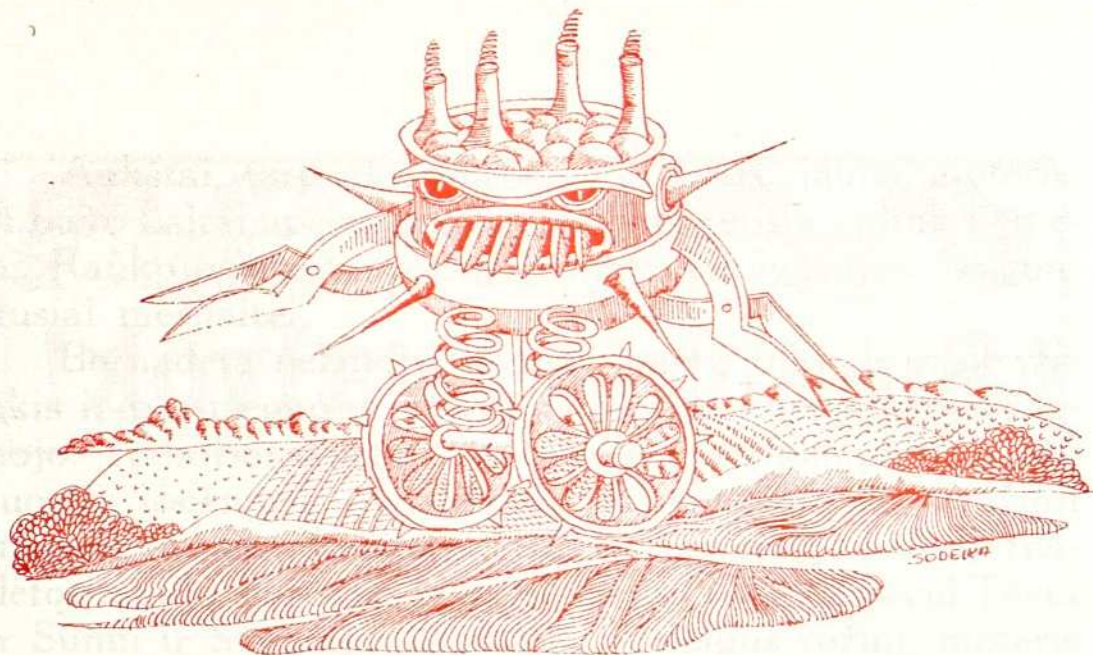

Pažvelgęs į erdvėlaivį, Algis negalėjo tikėti, kad tas gali skristi penkiskart greičiau už šviesos spindulius. Erdvėlaivis atrodė, lyg būtų pastatytas iš dantų krapštukų... Bet kai prisiartinio, pamatė, kad jis iš tikro didžiulis.

Algis netrukus atsirado stotyje. Pasiėmė raktus kambario, kuriame pernaktvos ir, įėjęs tuoj griuvo į lovą ir nepabudo trylika valandų.

(Bus daugiau)

CEPELINO SAPNAS

Ona Mikailaitė

**Per laukus ir per miškus,
Smakas vijosi baisus — —
Pavargau ir uždusau —
Į nagus jo pakliuvau!**

**Kai išaušo vėl diena,
Viskas būta — kaip sapne...
Šviečia meilės šypsena:
Stovi tėtis su mama!**

NEPAPRASTA DOVANA

Rūta Udrienė

Vasario 18 dieną švenčiame Bernadetos vardo dieną. Sveikiname visas lietuvaites Bernadetas.

Papasakosiu jums apie šventąją Bernadetą ir jai duotą nuostabią Dievo dovaną.

Marija Bernadeta Soubirous gimė ir augo Prancūzijoje, netoli Liurdo miestelio. Jos šeima buvo neturtinga. Tėvas neteko malūnininko darbo, ir kurį laiką visa šeima gyveno vargingai.

Bernadeta buvo vyriausia šeimoje. Ji nuo mažens sirgo astma — dusulio liga, kuri sunkina kvėpavimą. Namuose Bernadeta prižiūrėdavo savo sesutes ir broliukus, o pas kaimynus ganydavo avis. Jokios mokyklos niekad negalėjo lankyti. Viena gera moteris ją išmokė tikėjimo tiesų. Beganydama aveles, ji pievoje kalbėdavo rožinį.

Vasario mėnesį 1858 metais, Bernadeta išėjo malkų rinkti. Ji jau buvo paaugusi — keturiolikos metų. Berinkdama malkas, antroje upelio pusėje, uoloje ji pamatė nepaprastą vaizdą.

— Kas tai galėtų būti? — nustebo Bernadeta.

Perbridusi upelį, priėjo arčiau prie uolos. Ji net nepajuto šalto vandens — jai jis atrodė šiltas ir malonus, nors tai buvo šalta vasario diena! Vėl apsiavusi kojines ir klumpaites, ji priėjo prie uolos, iš kurios švietė nuostabi šviesa.

Aukštai, tarp akmenų stovėjo graži, jauna moteris. Ji buvo baltai apsirengusi su mėlyna juosta aplink liemenį. Rankoje ji laikė rožinį ir maloniai šypsojosi išsigandusiai mergaitei.

Bernadeta nežinojo, kas tai galėtų būti. Ji pasitrynė akis ir persižegnojo. Gražioji moteris taip pat persižegnojo. Tada Bernadeta nusiramino. Ji atsiklaupė ir, iš prijuostės išsiėmusi savo rožinį, pradėjo kalbėti. Gražioji moteris tuo atrodė patenkinta. Ir ji prisidėjo prie Bernadetos maldų, kartu su ja kalbėdama "Garbė Dievui Tėvui ir Sūnui ir Šventajai Dvasiai. . ." Baigus rožinį, moteris išnyko.

Bernadeta ir sekančią dieną grįžo į tą pačią vietą. Ji vėl matė tą nepaprastą moterį ir vėl kalbėjo rožinį. Trečią sykį, kai Bernadeta atėjo prie uolos, moteris prašneko. Ji paprašė jos grįžti į tą vietą kiekvieną dieną tuo pačiu laiku.

Parapijos klebonas klausinėjo Bernadetą apie regėjimą uoloje. Kai kurie žmonės juokėsi iš jos. Net jos tėvai nežinojo, ką galvoti. Bet Bernadeta vis vien kiekvieną dieną eidavo prie uolos.

Klebonas jai liepė paklausti moters, kas ji yra. Bernadetai buvo labai nedrąsu tai daryti, bet ji paklausė. Moteris jai atsakė:

— Aš esu Nekaltas Prasidėjimas.

Mergaitei buvo sunku tuos žodžius suprasti. Ji papasakojo klebonui. Klebonas suprato, jog tai reiškia Dievo dovaną Marijai, kad ji savo gyvybės pradžioj buvo nekaltą, be nuodėmės. Bernadeta matė gražiąją moterį aštuoniolika kartų. Ji žinojo, kad tai yra Dievo Motina Marija, nors daug kas dar tuo netikėjo. Daug žmonių pradėjo eiti prie uolos drauge su Bernadeta. Tačiau jie nieko nematė. Pamažu ir žmonės ėmė kalbėti rožinį su Bernadeta.

Marija nurodė mergaitei stebuklingą šaltinį, kurio vanduo gydė žmones nuo visokių ligų. Ji prašė, kad į šią vietą būtų daromos procesijos ir kalbamas rožinis už nusidėjėlių atsivertimą. Vėliau ji dar prašė, kad pasirodymų vietoje būtų pastatyta bažnyčia.

Bernadeta daug turėjo kentėti, kol visa tai įvyko. Bet pagaliau ir klebonas įsitikino, kad Bernadeta nemeluoja. Pasirodymų vietoje jau buvo įvykę keli stebuklingi pagyjimai. Klebonas sutiko įvykdyti Marijos prašymus.

Kai Bernadeta užaugo, ji įstojo į vienuolyną. Ji sunkiai sirgo ir daug kentėjo. Visą gyvenimą ji niekad nenustojo melstis už nusidėjėlius taip, kaip Marija jos buvo prašiusi. Ji tam paaukojo visą savo gyvenimą, ir savo skausmus kantriai kentė dėl kitų.

Bernadetai Marija buvo pasakiusi:

— Aš tau negaliu pažadėti laimės šiame gyvenime, o tiktai amžinajame.

Niekam nežinoma, Bernadeta kukliai dirbo ir gyveno iki pat savo mirties. Liurdo šventovė, tačiau, garsėjo po visą pasaulį. Joje daug žmonių atgavo savo sveikatą, o kiti sustiprėjo tikėjime. Ši šventovė ir dabar gausiai žmonių lankoma. Ten yra pastatyta graži bazilika ir vakarais daromos procesijos su žvakutėmis prie uolos, kur Marija pasirodė Bernadetai.

Bernadeta buvo paprasta gera mergaitė, kuriai Dievas davė ypatingą dovaną, dar žemėje gyvenant matyti Dievo Motiną Mariją. Bernadetos gyvenimas mums šviečia ir rodo, kad Dievas ir mus myli, kviesdamas rodyti meilę kitiems. Neužmirškime, kalbėdami "Sveika Marija", pasimelsti ypač už tuos žmones, kurie neturi tikėjimo šviesos, kad jie sugrįžtų prie Dievo.

paruošė Vida Augulytė Bučmienė

I. VASARIO GALVOSŪKIS

Įrašyk žodžius sakiniuose ir langeliuose. Kiekviena žodžio viena raidė jau įrašyta!

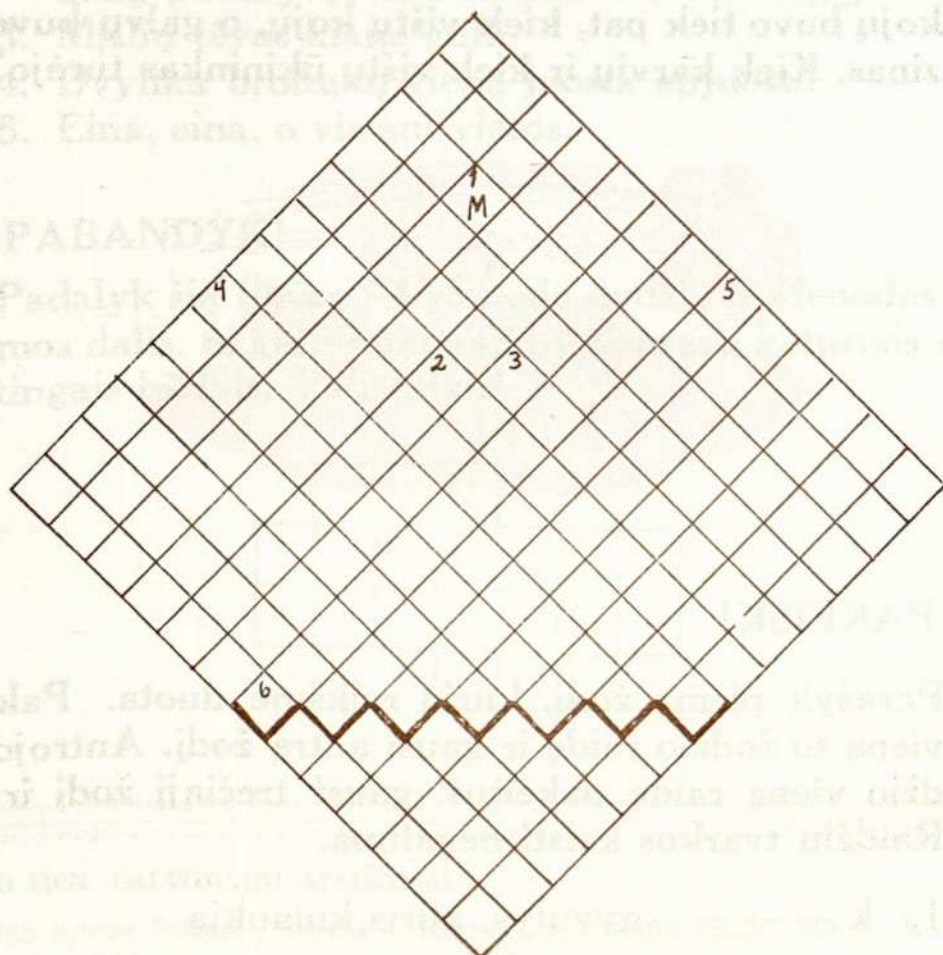
1. Lietuvos ..... yra trispalvė.
2. 1918 metais, vasario 16-tą dieną, lietuviai pasauliui paskelbė, kad jie nori .....
3. Tėvelis daržą kasa .....
4. Vaikams patinka įdomios .....
5. Lietuvoje žiemos būna šaltos, o ..... šiltos.
6. Paskutinis metų mėnuo yra .....
7. Lietuvos sostinė yra .....

1	V						
2		A					
3			S				
4				A			
5					R		
6						I	
7							S

II. KAS ČIA?

Įrašyk žodžius, kurių reikšmė nurodyta. Tada nuspalvok visus langelius, kuriuose įrašai raides.

Žemyn:

1. Žodžio "aš" naudininkas: kam? m.....
2. Ypatingai arba l.....
3. Mylima, brangi: m.....
4. Ne artima, bet t.....
5. Tėvų ar protėvių kraštas yra t.....

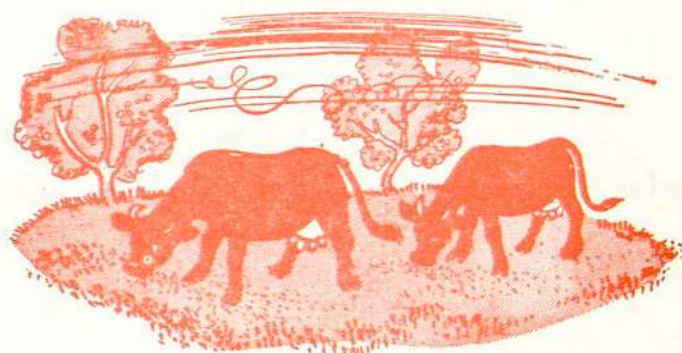
Skersai:

6. Lietuvių tėvynė.

Ar žinai, kokį ženklą sudaro įrašyti žodžiai?

III. ATSPĖK!

Ūkininkas laikė karves ir vištas. Kartą, kai visos karvės ir vištos buvo kieme, jis pastebėjo, kad karvių kojų buvo tiek pat, kiek vištų kojų, o galvų buvo tuzinas. Kiek karvių ir kiek vištų ūkininkas turėjo?

IV. PAKEISK!

Parašyk pirmą žodį, kurio reikšmė duota. Pakeisk vieną to žodžio raidę ir gausi antrą žodį. Antrojo žodžio vieną raidę pakeitus, gausi trečiąjį žodį ir t. t. Raidžių tvarkos keisti negalima.

1. k — — — gyvulys, kuris kniaukia
2. — — — — — mušė plaktuku
3. — — — — — nešė ar dėjo aukštyn
4. — — — — — mergaičių žaislas
5. — — — — — skrido
6. — — — — — gėrė (gyvulys)
7. — — — — — tarė
8. — — — — — ėjo paskui
9. — — — — — kelios uogos ant vieno stiebo

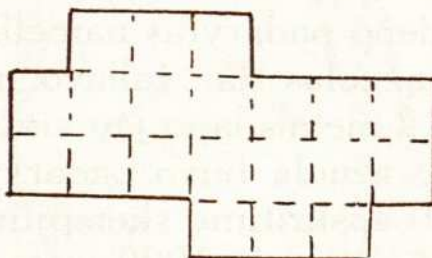

V. MİSLĖS

1. Pilna trobelė baltų vištelių.
2. Kad atsikeltų, dangų paremtų; kad prašnektų, daug pasakytų; kad rankas turėtų, vagį pagautų.
3. Mįslių tėvas klane guli.
4. Dvylika brolių viena juosta apjuosti.
5. Eina, eina, o vis ant vietos.

VI. PABANDYK!

Padalyk šią figūrą į 4 vienodo dydžio ir vienodos formos dalis. Ši galvosūkį galima išspręsti keturiais skirtingais būdais. Pabandyk!

SAUSIO MĖN. GALVOSŪKIŲ ATSAKYMAI

- II. Algis gyvena Palangoj, Bronius — Kaune, Darius — Šiauliuose, Gytis — Klaipėdoj, Jurgis — Vilniuje.
- III. 1. Nekask duobės kitam — pats įkrisi.
2. Devynis kartus atmatuok, dešimtą kirpk.
3. Prieš vėją nepapūsi.
4. Auksas ir pelenuose žiba.
5. Kas tėvo motinos neklauso, valgo duoną sausą.
- IV. Skersai: 1. jo 2. kruša 5. liundra 6. ilgas 8. speigas 11. iš 12. lėti 13. kine 14. su 16. op 18. gaus 20. pūga 21. su 22. vėjas
Išilgai: 1. ji 2. krituliai 3. audra 4. snaigė 7. ta 9. sniegas 10. lietus 15. upė 16. opa 17. pūs 19. su
- V. 1. kiaušinis 2. ledas 3. pirštinė 4. šaltis 5. vanduo
- VI. 1. pelė, ėda, pelėda; 2. gaida, grėblys, gaidys; 3. antakis,intis
4. žaibas, ausis, žąsis; 5. vartai, kalnas, varnas; 6. pinigai, inkilas, pingvinas
7. guli, bėga, gulbė; paltas, pūga, papūga

POŠKOS BAUBLYS

paruošė R. Marchertienė ir D. Augienė

Ar žinai, kas yra Baublys?

Baublys yra storas, tuščiaviduris medis. Tai iš labai storo ąžuolo kamieno padarytas namelis.

1811 metais ąžuolas dar žaliavo, nors viršūnė jau buvo be lapų. 1812 metais lapų jau visai nebebuvo. 1813 metais iš didžiulio ąžuola buvo padarytas Baublys. Tas ąžuolas turėjo 740 apskritimų skerspjūvyje. Apskaičiuota, kad jis galėjo turėti apie 1000 metų.

Kaip Baublį padarė?

Ąžuolą nukirto dar tais laikais buvę baudžiauninkai. Buvo padarytos specialios rogės žiemos metu nutempti medį į norimą vietą. Kitaip niekas nebūtų galėjęs jo pajudinti. Tais laikais nebuvo didelių sunkvežimių ar vilkikų.

40 žmonių tempė roges pusantro kilometro (apie 1 mylią) kelią. Medžio vidus buvo išvalytas taip, kad jame pasidarė tuštuma. Pastaciaus, jame galėjo sutilpti net 15 žmonių. Vėliau buvo padaryti du langai, durys ir stogas.

Savo padėjėjams pavaišinti, Poška paprovė tris jaučius. Tai šis žmogus — Dionizas Poška — sugalvojo padaryti Baublį. Jis buvo pastatytas jo gyvenamo namo kieme, po gyvu, vidutinio dydžio ąžuolu.

Kas buvo Dionizas Poška?

Poška buvo rašytojas ir istorikas, gyvenęs pereinamame šimtmečiuje (1757-1830) Lietuvoje. Jis buvo žemaičių bajoras. Labai domėjosi Lietuvos kraštu, istorija, kalba. Jo tiesioginis darbas buvo teismo raštininko, bet atliekamu laiku jis kasinėjo milžinkapius.

Savo iškastiems radiniams sugalvojo padaryti muziejų. Taip ir atsirado Baublys.

Kur yra Baublys?

Baublys yra Žemaitijoje, Bijotuose, prie Palos upelio. Dionizas Poška, mat, buvo žemaitis.

Ant Baublio durų Poška užrašė:

“Čion kitą kartą pagonys pjovė ožkas,
o dabar gyvena Dionizas Poška.”

Ten kur Baublys stovėjo, senais laikais būdavo lietuvių pagonių šventi miškai. Juose jie meldavosi ir aukodavo gyvulius savo dievams, ypač Perkūnui.

Per pirmąjį pasaulinį karą Baublys labai nukentėjo. 1924 metais jis buvo nuvežtas į Šiaulių miesto Aušros muziejų. 1930 metais buvo apdengtas lentomis, o dabar jis saugomas gražiame namelyje, kurio priekinė siena yra stiklinė.

Kam Baublys naudojamas?

Baublyje Poška įkūrė pirmąjį žemaičių senienų muziejų. Ten jis sudėjo senovinius šarvus, kardus, mamuto iltis, to laiko žymių žmonių portretus.

Poška ten taip pat turėjo savo stalelį ir kėdę. Jis mėgdavo Baublyje vienas pabūti. Kartais jis ten rašydavo, kartais tik taip pasėdėdavo. Kai šeimoje atsitikdavo kokia nelaimė, Poška nueidavo į savo mylimą Baublį. Ten jam buvo ramu ir gera.

ŽODYNĖLIS

- tuščiaviduris — hollow
- ąžuolas — oak tree
- skerspjuvis — horizontal cut
- apskritimai — rings
- baudžiauninkas — serf
- bajoras — nobleman
- teismo raštininkas — court secretary
- jautis — bull
- milžinkapis — ancient burial ground
- šarvai — armour
- mamutas — mammoth, prehistorical animal
- iltys — tusks

Juokų Maišelis

Surinko Lina Augiūtė ir jos močiutė, Danutė Augienė

Buvo trys broliai: du kvaili, o trečias — be proto. Jie turėjo tris šautuvus: du neveikė, o trečias sugedęs buvo. Jie išėjo medžioti. Pamatė tris antis: dvi baltas, o trečia — kaip sniegas. Šovė į antis: du nepataikė, o trečias pro šalį prašovė. Tos antys nuplaukė. Broliai rado tris laivus: du buvo kiauri, o trečias be dugno. Susėdo į tuos laivus, vijosi antis: du nuskendo, o trečias prigėrė. . .

Stovi du vyrai ir verkia. Pro šalį eina žmogus:

- Ko jūs verkiat?
- Mūsų dramblys nudvėsė.
- Tai labai jį mylėjot. . .
- Ne. . . Ne taip labai. . .
- Tai ko verkiat?
- Mums liepė iškasti labai, labai, labai gilią duobę. . .

Rimas klausia savo draugo, Romo:

- Kodėl to šuns nosis taip suplota?
- Nežinau. Gal jis puola tik stovinčius automobilius. . .

Mokytojas klausia mokinį:

- Ar tokie laivai dažnai skęsta?
- Ne.
- Kodėl?
- Jei skęsta, tai tik vieną kartą. . .

*Danutė Pečylaitė
K. Donelaičio lit.
mokykla
Chicago, IL*

MANO TĖVYNĖ

Brangi tėvyne Lietuva,
Kodėl tu tokia nuskriausta?

Ką jūros bangos
Man bando sakyt?
Kokią paslaptį jos negali laikyt?

Brangi tėvyne Lietuva,
Kodėl tu tokia pavergta?

*Julija Sukytė
Maironio lit. mokykla
Toronto, Canada*

MANO SENELIS

Mano Senelis buvo labai geras visiems. Padėdavo, daug meldėsi, vis skaitydavo knygas, dainuodavo chore, vežiojo visus, kur tik kas paprašydavo.

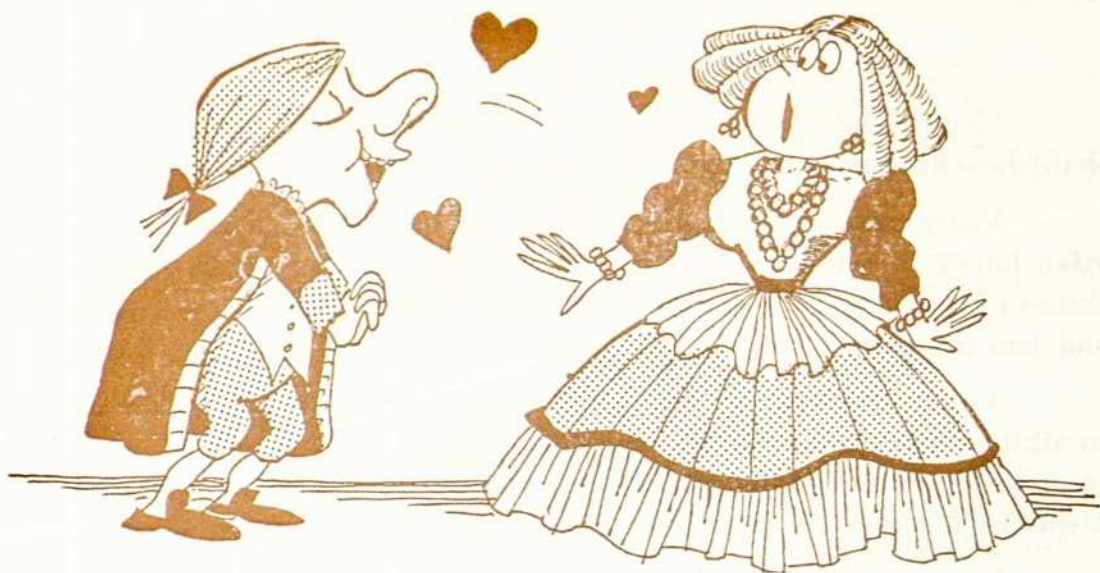
Vieną vakarą, kai mudvi su sesute jau miegojom, Senelis skaitė lietuvišką knygą ir numirė prie savo rašomojo stalo. Jis su visais angelais nuskrido į Dangų. Jis su Dievuliu dabar. Mes labai jo pasiilgstam. Mes žinom, kad jam ten viskas gerai, bet mums be jo čia labai liūdna.

Aš dar atsimenu, kai mes visi eidavome su juo pasivaikščioti ir sporto aikštėje mankštindavomės. Vasarą jis eidavo į paežerį (pliažą) su mumis ir, atsisėdęs po dideliu lietsargiu, skaitydavo lietuviškus laikraščius ir knygas. Liepdavo ir mums tik lietuviškai kalbėti ir lietuviškas knygas skaityti.

Mano senelio nebėra. Jis taip staiga mus paliko. Reikia vienas kitą ir visus mylėti, nes nežinome, kada mes būsime pašaukti. Jau niekad nebus taip, kaip būdavo, nes Senelio nebėra. Mums buvo liūdna per Kalėdas, nes dvi dienas prieš šventes Senelis nukeliavo į Dangų. Mūsų visa šeima Senelį labai mylim ir norėtume, kad jis pas mus sugrižtų. Bet... Iki pasimatymo, Seneli...

Krista Augiūtė, 7 m.
Chicago, IL

KAIP ATsirADO ŠV. VALENTINO DIENA

Labai seniai Lietuvoje buvo du miesteliai — labai arti vienas kito. Tai buvo taip seniai, kad jų vardų net medžiai neprisimena. Tie du miesteliai buvo didžiausi priešai. Jeigu žmogus iš vieno miestelio netyčia priartėdavo prie kito, tuoj būdavo užpultas.

Tarp tų miestelių buvo didelė, labai graži giria, per kurią tekėjo sraunus upelis.

Viename miestelyje gyveno mergaitė, vardu Marija. Ji buvo labai linksma, jauna ir graži. Ji buvo labai nelaiminga, kad tie du miesteliai kariavo, nes kitame mieste ji buvo išimylėjusi berną, kurio vardas buvo Jonas. Jiedu susitikdavo kiekvieną dieną toje girioje ir jau norėjo vestis.

Jie žinojo, kad kunigas nei iš vieno, nei iš kito miesto nenorės jų sutuokti, todėl vestuvės turėjo būti toje girioje. Ten gyveno kunigas, kuris sutiko juos sutuokti.

Kai Jonas ir Marija pakvietė savo tėvus į vestuves, tai iš pradžių niekas nė girdėti apie tai nenorėjo, bet pagaliau prižadėjo ateiti. Kai tos dvi šeimos susitiko, labai susidraugavo. Jie pasikvietė savo draugus ir taip pamažu tie du miesteliai vėl susitaikė, susidraugavo.

Jono ir Marijos vestuvių diena buvo pavadinta Valentino diena, nes to kunigo, kuris juos sutuokė, vardas buvo Valentinas. Kadangi tą dieną buvo didelė susitaikymo šventė, tai ir diena vėliau vadinta Šv. Valentino diena.

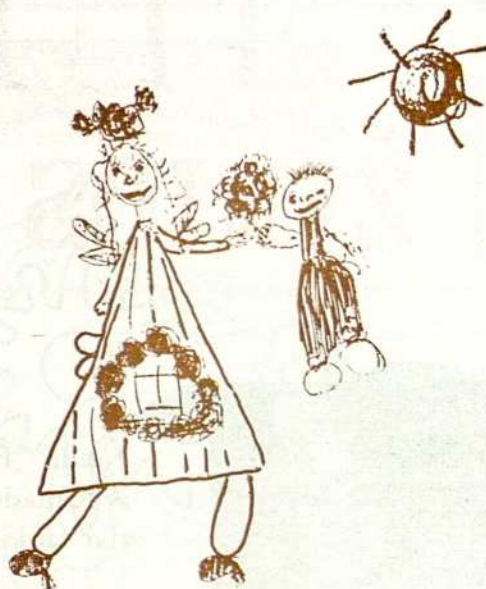
*Audra Baleišytė
K. Donelaičio lit. mokykla
Chicago, IL*

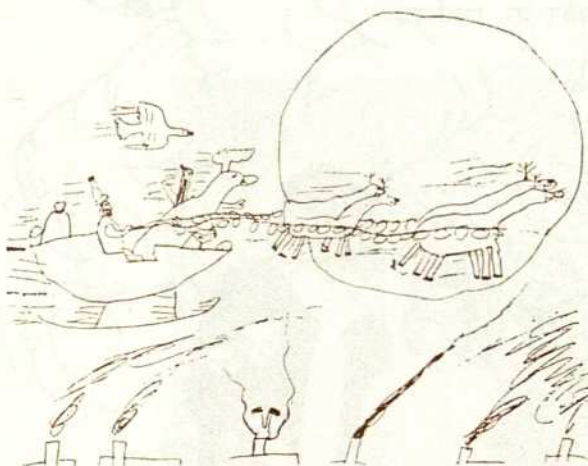

MANO PYRAGAS

Andrius Čeponkus, 6 m.
V. Kudirkos lit. mokykla
Ottawa, Ontario

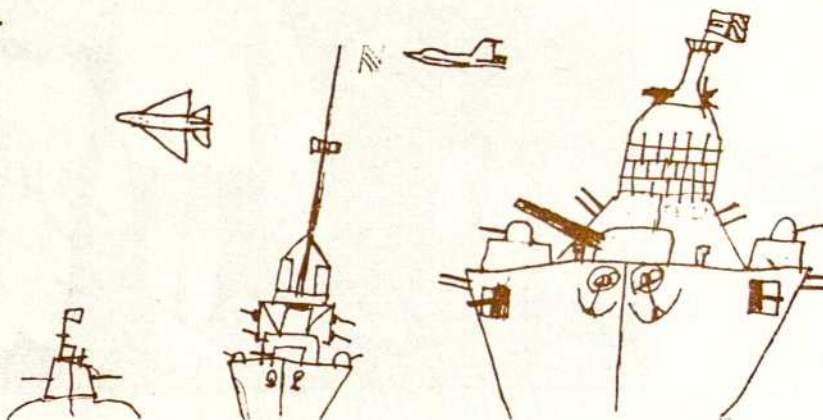
Mano tėveliai eina šokti
Rasa Augaitytė, 6 m.
V. Kudirkos lit. mokykla
Ottawa, Ontario

Rytas Stankūnas, 8 m.
Toronto, Ontario

PAVEIKSLŲ PARODA

Karo laivai
Aras Norvilas, 11 m.
Chicago, IL

ŽINIOS iš VISUR

Nauja "Eglutės" skaitytoja, Rūta Astravaitė, 5 m., iš Kanados vakarų — Calgary, Alberta. Ji nekantariai laukia sekančio numerio...

~~~

Šios šaūnios panelės: Lora Bartkutė, Alida Bartkutė, Rima Žukauskaitė ir Andrea Bartkutė modeliaavo Lietuviškoje madų parodoje Jaunimo Centre Čikagoje 1985 m. rudenį.

